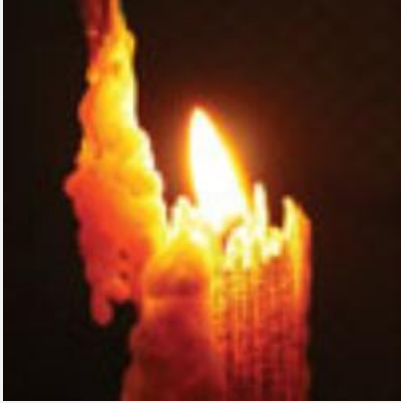

هرگز از نگاه خدا دور نیستیم

گاهی یادمان می‌رود کجا هستیم و چه کار می‌کنیم...

گاهی یادمان می‌رود کجا هستیم و چه کار می‌کنیم.

گاهی فکر می‌کنیم هیچ کس که این دوروبر نیست، پس چه اهمیتی دارد که چه طور بنشینیم و چه طور رفتار کنیم و چه طور لباس بپوشیم. اگر در چنین لحظه‌هایی حس کنیم کسی دارد نگاهمان می‌کند، معمولاً بیشتر مراقب رفتارمان خواهیم بود؛ و هرچه آن که دارد ما را می‌بیند برایمان مهم‌تر و عزیزتر باشد، دقت ما هم بیشتر و بیشتر خواهد شد.

بارها شنیده‌ایم که خدا همه جا هست و همه جا ما را می‌بیند و باز هم گاه و بی‌گاه یادمان می‌رود و فکر می‌کنیم حالا که کسی ما را نمی‌بیند پس... البته حتماً بعضی چیزهای ظاهری و رفتارهای جزئی را که به خودی خود خوب و بد ندارد و فقط آدابی است که

در برابر دیگر آدم‌ها رعایت می‌کنیم، لازم نیست همه جا به رعایت کنیم؛ اما معمولاً مسئله همین جا تمام نمی‌شود.

امام نهم ما، امام محمد جواد(ع) با این که عمر زیادی نکرد و در فضایی سخت و پر خفقان فرصت چندانی هم برای انتقال سخنانش فراهم نشد، در همان معدود جمله‌هایی که از او به یادگار مانده، به این نکته از چند زاویه پرداخته است. امام جواد یک جا یادآوری می‌کند طوری رفتار نکنیم که در ظاهر و پیش چشم مردم دوست خدا باشیم و پنهانی، دشمن او. این گونه بودن مراقبتی مدام می‌طلبد؛ وگرنه همه می‌دانیم که چنین رفتاری منافقانه است و ناپسند. منتها در این یادآوری نکته‌ای نهفته است که گویی اگر مراقب نباشیم، ممکن است ناخودآگاه رفتارمان به این سو برود.

در جمله‌ای دیگر، امام جواد می‌گوید که بدانید هرگز از نگاه خدا دور نیستید، پس ببینید در پیش چشم او، چگونه رفتار می‌کنید و در چه حالی هستید. اینجا صریح‌تر زیر نگاه خدا بودن را به ما یادآوری می‌کند؛ اما در جمله‌ای دیگر باز هم ما را از ظاهر بینی برحذر می‌دارد که دل باید متوجه حضور خدا باشد و به سوی او میل کند. حرکت به سوی خدا با دل‌ها رساتر و مؤثرتر از به زحمت انداختن و رنج دادن بدن است. اواخر هفته آینده سالروز شهادت این امام عزیز است که در کودکی، امام رضاع را از دست داد و به امامت رسید و در اوج جوانی (25 یا

30 سالگی) با دسیسه حاکمان ستمگر و به دست همسرش مسموم شد و از دنیا رفت

حسین سلیمانی